

עבודת זרה אלא איהי, דשלטאן שפחה
באתר דגבירתה.

בשמייה פן פרסייה, פן לבושייה, ובאלין
לבושין לא אתלבש עד פען מיומא
דאתחרב בי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה ג'
א) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר
בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין
דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין
דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא
זפאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא
דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן
פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה
מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא
דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא
יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.

וזפאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא
ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא
לגביה, וזפאה פומא דמתחבר בה קודשא
ברוך הוא עם שכנתיה דאיהו תורת יהו"ה,
וזפאה איהו מאן דלביש מלפא ומטרוניתא
בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם
יאהדונה"י, בשמייה פן לבושהי.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט)
לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי,
דאיהי מרפכה דיליה, דביומי דשפתות וימים
טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון
עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש
עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר
ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות מלפא בהון, איהו
וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו
אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

של אדני, ואין מי שמוחל על
עבודה זרה אלא היא, ששולטים
שפחה במקום גברתה.

בשמו פן כסאו, פן לבושו,
ובלבושים הללו לא מתלבש עד
פעת מיום שנחרב בית המקדש,
שהרי כתוב אלביש שמים
קדרות, ובשכינה נאמר אל
תראני שאני שחרחרת, משום
שהיא בגלות, והכפא שלה פגום
בחטאי ישראל, ששם הנשמות
של ישראל, ולכן אשרי מי
שמתקן לה פסא בתפלתו,
במצוות שלו. אחר שהוא משם,
הכפא פגום בגללם, ומסתלק
שם יהו"ה משם, שהוא לא
שורה במקום פגום. זהו שכתוב
כל איש אשר יהיה בו מום לא
יקרב, אף כן בנשמה פגומה לא
שורה.

אשרי מי שמשלים נשמתו
להשרות בה שם יהו"ה ועושה
לו פסא אליו, ואשרי הפה
שמתחבר בו הקדוש-ברוך-הוא
ושכינתו, שהיא תורת יהו"ה,
ואשרי הוא מי שמלביש המלך
והגבירה בעשר הספירות של
בריאה שפלולים בשם
יאהדונה"י, כשמו פן לבושייו.

ומי שמתקין לו סוסה, שנאמר
בה לססתי ברכבי פרעה דמיתין
רעיתי, שהיא מרפכה שלו,
שבימי השפחות וימים טובים
הוא לבוש בלבושי מלכות, שהן
עשר ספירות של בריאה,
ובימות החל לבוש בעשר פתות
של מלאכים שמשמשים אותם,
את עשר ספירות הבריאה.

שעשר ספירות של האצילות,
המלך בהם, הוא ועצמו אחד
בהם, הוא וחייו אחד בהם, מה
שאין פן בעשר הספירות של
הבריאה, שהם וחייהם אינם
אחד, שהם ועצמם אינם אחד.